

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **S. I.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 10. 2005, č. j. 36 Az 255/2004 – 76,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 25. 10. 2005, č. j. 36 Az 255/2004 – 76, odmítl podání žalobce směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2004, č. j. OAM-2100/VL-20-ZA08-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaný žalobci neudělil azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobce nevztáhl překážku vycestování ve smyslu ustanovení § 91 téhož zákon. Krajský soud v odůvodnění usnesení uvedl, že podání žalobce ze dne 8. 12. 2004 trpí neodstranitelnými nedostatky, jejichž závažnost zabraňuje soudu posoudit toto podání jako žalobu, a proto jej podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. Namítal, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem, a shledal vážná pochybení všech orgánů rozhodujících v řízení o udělení azylu a v projednání věci u krajského soudu, kdy uvedený soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Tvrdil, že má reálnou obavu z nuceného opuštění České republiky a v zemi původu mu hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů. Stěžovatel požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhl, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 3. 1. 2006, č. j. 36 Az 255/2004 – 102, zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce a dále stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení odstranil nedostatek svého podání ze dne 5. 12. 2005 spočívající v tom, že stěžovatel není zastoupen advokátem, ačkoliv sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Krajský soud stěžovatele současně poučil o tom, že nevyhoví-li ve stanovené lhůtě této výzvě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne.

Krajský soud doručoval předmětnou výzvu na adresu neexistující obchodní společnosti Š. s. r. o., P. 612, Ú. 13 – M., kde ji převzal zmocněnec Š. v.. Vzhledem k tomu, že stěžovatel na tuto výzvu v soudem stanovené lhůtě nereagoval, Krajský soud v Brně dne 13. 3. 2006 předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 14. 8. 2006, č. j. 4 Azs 67/2006 – 119, vrátil spis krajskému soudu s tím, že nelze mít za prokázané, že výzva k odstranění nedostatku povinného zastoupení byla stěžovateli doručena.

Krajský soud v Brně poté zjišťoval místo pobytu stěžovatele. Podle sdělení Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie Praha ze dne 26. 9. 2006, č. j. SCPP-8-5044/PH-XIII-C-2006, je stěžovatel hlášen k pobytu na adrese P. 9, P. 569. Tuto skutečnost potvrdila rovněž Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, evidenční odbor, a to sdělením ze dne 25. 10. 2006, č. j. SCPP-16-284/E2-2006.

Krajský soud zaslal předmětnou výzvu na uvedenou adresu a po marném uplynutí stanovené lhůty dne 9. 11. 2006 opětovně předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 1. 2006, č. j. 36 Az 255/2004 – 102, bylo stěžovateli uloženo na poště P. 91 dne 13. 10. 2006 poté, kdy nebyl poštovní doručovatelkou zastižen v místě, kde je hlášen k pobytu. Stěžovateli bylo uložení zásilky oznámeno, přesto si ji v úložní době nevyzvedl, a zásilka byla vrácena zpět krajskému soudu jako nevyzvednutá.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Podle ustanovení § 46 odst. 1 o. s. ř. písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. Jestliže o to fyzická osoba požádá, soud předá písemnost k doručení na adresu jiného místa v České republice, kterou mu sdělila; to neplatí, nemůže-li jí být písemnost v označeném místě doručena způsobem předepsaným tímto zákonem.

Podle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení

nedozvěděl; to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Z výše uvedeného plyne, že usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 1. 2006, č. j. 36 Az 255/2004 – 102, se považuje za stěžovateli doručené dne 16. 10. 2006, tedy poslední den třídní lhůty stanovené k uložení záslky na poště P. 91.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve stanovené lhůtě, ani později, nereagoval na výzvu soudu a neodstranil nedostatek povinného zastoupení pro řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel nesplnil povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud stěžovatel nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání nemá, na výzvu soudu však nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byl řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne* (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19, www.nssoud.cz).

Nedostatek zastoupení stěžovatele brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl.

Za této procesní situace již Nejvyšší správní soud nezkoumal další náležitosti kasační stížnosti. O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl totiž k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu